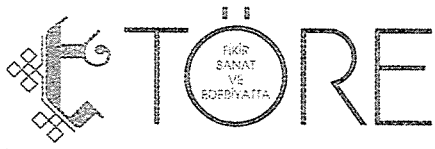

E TÖRE

FİKİR
SANAT
VE
EDEBİYATTA

İ Ç İ N D E K İ L E R

FİKİR SANAT VE EDEBİYATTA
TÖRE

Aylık Fikir Sanat Edebiyat
Dergisi

Yıl: 1 Sayı: 4 Mayıs 2012
ISSN:2146-7773

İmtiyaz Sahibi
ve

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Faruk BEYCEOĞLU

Yayın Danışmanı
A. Yağmur TUNALI

Sanat Koordinatörü
H. Nurcan YAZICI
Ahmet ŞAFAK

Editör
İbrahim METİN

Halkla İlişkiler Koordinatörü
Mehmet Yıldırım YÜCE

Grafik - Tasarım
İsmail KANDEMİR

Düzeltilme
Firdes İŞİK - Hacer KUTAY

İletişim
tore@toredergisi.com
www.toredergisi.com

İdare Yeri

Çetin Emeç Bulvarı 1314 Cadde 1315 Sokak
Can Apt. 7/3
A. Öveçler - ANKARA
Tlf: 0.312.472 70 10 - Faks: 0.312.472 70 11
Cep: 0.532.373 11 24

Baskı / Cilt

BERİKAN Elektronik Basım Yayım Reklam
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tlf: 0.312.232 62 18

Fiyatı: 7 TL

TÖRE'den

"19 Mayıs"
Arif Nihat ASYA / 04

Kuvayı-Milliyeci Mahmutağazade Bayram Çonoğlu'dan
Şehit Bayram ve Bekir Çonoğlu'na Türk Milliyetçiliği
Dr. Suat ÇIRAKOĞLU / 05

Aşk Kasrında Bir Akşam
Nuray ALPER / 09

Gül - Kül
Mehmet DURMAZ / 10

Kardeş Kavgası
Kenan ÇARBOĞA / 12

4 + 4 + 4 Şifreleri
Dr. Sakin ÖNER / 18

Annem'e
Tarık KILIÇARSLAN / 14

Unutmak
Zehra ULUCAK / 15

Gülüm, Gülümse
Mustafa ASLAN / 16

Aydın Sorumsuzluğu: Şah&Sultan
İskender ÖZDEMİR / 17

Zeytin
Gülşen MAVİ / 21

Köl Tigin Ünlemesi -III-
Hakan İlhan KURT / 22

Şarkılar Arasında Gezinti
AydiL EROL / 26

Yahya Kemal'in Şiirlerindeki Temalar
Dr. Hüseyin YENİÇERİ / 28

Kırım'dan Aktopraklara Geldiler Kara Toprağa Düştüler
TÖRE / 30

Yıldız
Cengiz DAĞCI / 32

EMEL Kırım Vakfı Bakanı Zafer KARATAY ile Söyleşi
Oğuz ÇETİNOĞLU / 33

Cimento Kağıdı
Prof. Dr. İsmet ÇETİN / 40

Anlamıyorsun
Mehmet NACAR / 43

Kırım Türküsü
Fazlıoğlu Cemâl Oğuz ÖCAL / 44

Arayış
Selma HARNUPÇU / 45

Cengiz DAĞCI ile Londra'da
İsa KOCAKAPLAN / 46

Kırım, Beni Arar mısın?
Cengiz DAĞCI / 52

Yavuz Bülent BAKİLER'de Anadolu
Murat AYBİRDİ / 53

Ant Etkenmen
Kırım Milli Marşı / 56

Ben Bir Küçük Kız İdim
Ünsal ERKAN / 57

Almanya'da Türk Edebiyatı
Hasan KAYIHAN / 60

Ulu Sefer
M. Hanifi DAŞ / 62

Şeb-i Yeldâ'dan
A. Yağmur TUNALI / 63

Bir Fotoğraf... Bir Hatıra...
Etimesgut'ta Akşam
Ahmet Tevfik OZAN / 64

Tarih Üzerinden Çatışmak ve Tarihe Özne Olmak
Ahmet ŞAFAK / 66

Beklerken Seni
âl-i rıza / 67

Irak Türkmen Edebiyatından Nesir Örnekleri -II-
Yard. Doç. Dr. Hatem TÜRK / 68

Aziz Türk Çocuğu
Ahmet ŞAHİN / 72

Kanadı Kırık Kartal
Ali KINIK / 74

Sairin Defterinden
Dilaver CEBECİ / 76

Dilâver Cebeci ve Gençosmanoğlu Atışması
Günerkan AYDOĞMUŞ / 77

Dilâver Cebeci'nin "Türkiyem" Şiirini Tahlil
Prof. Dr. Nurullah ÇETİN / 78

Kabul Edilmiş Bir Dua
Dilâver CEBECİ / 82

Dilâver Cebeci Şiirlerinin Beslendiği Kültürel
Kaynaklar ve Etkilenmeler
Yıldırım BULUT / 83

Seni / Koşma
Dilâver CEBECİ / 87

Kutlu Yolun Güzel Yolcusuna Veda
Mehmet Nuri YARDIM / 88

Hazar Şiir Akşamları - Elazığ Konuşması
Dilâver CEBECİ / 91

Ne Mutlu Türküm Diyene
Dilâver CEBECİ / 92

Türklerde Kültür ve Töre
Mehmet SAG / 93

Anadolu'ya Doğru
Mehmet Ali KALKAN / 95

Dede Korkut Destanlarını Yeniden Okumak
Ali Rıza ÖZDEMİR / 96

Hayalin Karadeniz (Sebil-i Aşk)
Sevim YAKICI / 98

Hayatın Başka Baharı Var Mı?
Ayşe İLKER / 99

Senin Bilmediğin Vakitlerde Ben...
Suna Emre GÜLEÇ / 103

Türklüğe Hizmet Edenler
Oğuz ÇETİNOĞLU - M. Şadi POLAT / 104

Küskün Akasya
Ahmet CANIKLIOĞLU / 109

Ateşin Düştüğü Yer
Coşkun ÇOKYİĞİT / 110

Desenler: Ramazan TÜRKMEN - S. Ahmet YOZGAT - Ünsal ERKAN - Halil GÜLEL - Atanas KARAÇOBAN / Minyatı Hat: Mesut DİKEL / Fotoğraflar: A. Tevfik OZAN - Dr. S. ÇIRAKOĞLU - İsa KOCAKAPLAN - Oğuz ÇETİNOĞLU - Ken EROĞLU / Karikatür: Hakkı USLU / Resim: Rüstem EMİNO Çağrı CEBECİ

IRAK TÜRKMEN EDEBİYATINDAN NESİR ÖRNEKLERİ -II-

Hatem TÜRK*

Kemal Beyatlı

Çağdaş Türkmen kültür ve edebiyatının yaşayan önemli isimlerinden olan Kemal Beyatlı, 19.07.1958'de Kerkük'ün Sarıkâhya mahallesinde dünyaya gelmiştir. Kerkük'te ilkokul, ortaokul ve liseyi bitirdikten sonra Bağdat Üniversitesi, Makine Bölümü'nden 1981'de mezun olur. Irak - İran savaşı sırasında askerliğini 8 yıl cephede yapar. Bu sırada savaşa karşı çıkması nedeniyle hüküm giymiş ve 1 yıl (1988) askeri cezaevinde tutulmuştur. Yaklaşık 1 yıl da Irak-Kuveyt savaşına katılmıştır. Bu savaşın da taraftarı değildir. 1991'de Saddam zulmünden kaçarak Türkiye'ye iltica etmiş aydınlardan biri olur. Türkiye'de Irak Türkmenleriyle ilgili siyasi ve sivil çalışmalara katılmıştır. 2002 - 2008'de Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği Genel Başkanlığını yürütmüş, Mart 2009'da Irak Türkmen Basın Konseyi'nin Genel Sekreterliği'ne seçilmiş, Nisan 2011'de ikinci kez Irak Türkmen Basın Konseyi'nin Genel Sekreterliği'ne seçilmiş, hâlâ bu görevine devam etmektedir. Mayıs 2011'de Türkmen Basın Konseyi Derneği Başkanlığına seçilen yazar, Mayıs 2011'de Türkiye'de bulunan Irak Türkmen derneklerinin ortak kurduğu Türkmeneli Dernekler Federasyonu (TÜFED)'nin başkanlığını yürütmektedir. Beyatlı, 1984'te Leyla Kutup/Beyatlı ile yaptığı evlilikten iki çocuk sahibidir. Yazarın eserleri şunlardır:

1. Kanatsız Sözcükler - Şiir / Bağdat 1986. (Arap alfabesiyle)
2. Ben Hep Ordayım - Şiir / İstanbul 2003.
3. Atlar Kesilmez!.. Oyun / İstanbul 2004.
4. Şafağa Doğru - Oyun / İstanbul 2006.
5. Kerkük'ten Çocuk Hikâyeleri (Meral Serisi - 4 Kitaptan Oluşuyor) / İstanbul 2003.
6. Kerkük Seni Yazdım - Roman Anı / İstanbul 2008.
7. Kerkük'te Korya Pazarı - Uzun Hikâye / İstanbul 2009.
8. Düğüm - Oyun / İstanbul 2010.
9. Ayrıca Irak'ta ve Türkiye'de bazı gazete ve dergilerde şiir ve hikâyeleri yayımlanmıştır.

Şafağa Doğru

Kemal Beyatlı'nın Şafağa Doğru adlı, üç perde ve yirmi dört tablodan oluşan tiyatro eseri, seksen sayfadır. Oyunda on beş rol bulunmaktadır. Bunlar; Nazlı, Erdem, Gülnaz, Şirzad, Hamet, Coni, Mişel, Şekerci, Hırsız, 1. Yolcu, 2. Yolcu, 3. Yolcu, 4. Yolcu, 1. Çocuk, 2. Çocuk. Oyunun bu kahramanları bugün de Irak Türklerinin coğrafyasında her an karşılaşılacak kişilerdir. Yazar, bu oyununda kahramanlarını oldukça gerçekçi bir şekilde sunmuştur. Oyun kahramanlarının isimlerine bakıldığında kolayca hangi milleti ve meşrebi temsil ettikleri anlaşılmaktadır. Yazar, eserinde kahramanları, adeta mensubu oldukları milletlerin bütün özelliklerini kişiliklerinde barındıran bir tasarrufla kullanmaktadır. Bu açıdan oyunun karakterleri, şahsi özellikleriyle metnin vermek istediği mesajı netleştirmektedir, denilebilir.

Oyun, 2000'li yılların Kerkük'ünde geçer. Oyunda olay, bir öğle saatinde başlar. Genç, olgun ve güzel bir Türk kıızı olan Nazlı, pazar dönüşünde annesi ile karşılaşır. Çok sinirli bir şekilde kendisini rahatsız edenlerden;

"Hep böyle mi gidecek? Allah'ım hep böyle mi gidecek? Kendi sokağımızda, kendi mahallemizde rahat gidip gelemiyoruz" diye şikayet eder. Nazlı'nın annesi Gülnaz, kızını sakinleştirmeye çalışarak:

"Kimler geçmedi bu sokaktan? Elbet bir gün başları aşağı sarkarak bırakıp giderler." der. Nazlı, kendilerini rahatsız eden bu şahsiyetsiz, sokakları, caddeleri boş bulduğu için işgal eden haydutlardan çok bunalmıştır. Annesiyle konuşma esnasında Nazlı'nın sevdiği genç Erdem görünür. Nazlı ona da sitem eder ve suretsiz yaratıkların mahallelerinde dolaşmasından rahatsız olduğunu bildirir. Erdem ise Nazlı'ya meraklanmaması gerektiğini söyleyerek ona yazmış olduğu hoyratı okur:

"Okunmaz
Silik yazı okunmaz
Bir yârimi görende
Mene eder okum naz"

okur. Erdem:

“Ama biz hep öğretildik, karşımızdaki ne derse desin, hep Allah kerimdir söylemeyi öğrettiler bize” der.

9. tabloda Nazlı ile Hamet’in karşılıklı tartışmaları vardır. Hamet, Nazlı’ya kur yaparak ona yaklaştırmaya çalışır. Nazlı’ya, babalarının önceden birlikte iş yaptığını söyler. Nazlı, bunun ihanetle sonuçlandığını hatırlatınca Hamet, “Herkesin yoğurt yiyişi farklıdır.” deyince sinirlenen Nazlı:

“Yani sizin yoğurt yiyişinizde ihanet usulü var, dostu satmak var, dostun malını çalmak var, yoğurt yiyişinizde var... Dedem size malını mülkünü emanet etmişti... Siz ise bizim malımızı düşmanımıza sattınız... Yıllarca evimizde ne yediysek siz de yediniz... Yediğiniz tabağa tükürdünüz...” der. Nazlı’nın karşısında da küçülen Hamet, onu sevdiğini ve artık değiştiğini söyler. Nazlı: “... Sen ne anlarsın sevgiden. Eşek aynı eşektir, sadece semeri değişmiş.” diyerek onu küçümser. Bu şekilde devam eden tartışmalardan sonra oyunun ilk perdesi biter.

İkinci perde 10. tabloyla başlar. Burada Coni ile Şirzad vardır. Şirzad, Nazlı’nın kendisini reddettiğini söyleyince Coni ona moral vermeye çalışır. Gergin görünen Coni, Şirzad’a gerektiğinde kullanması için bir silah verir.

11. tabloda 3. ve 4. yolcu, geleneksel oyunlarından bahsederek sohbet ederler.

12. tabloda hırsız Şirzad’ın evinden eşyalar çalarak kaçır.

13. tabloda Nazlı ile Erdem vardır. İki âşık içinde bulunduğu durumu konuşarak muşaka ederler.

14. tabloda yalnız Nazlı vardır. Nazlı kendi kendine Hamet ve Şirzad gibileri kâsd ederek:

“Bunlar bundan anlamazlar, güzel lâftan anlamazlar!... Yumruğu masaya vurmadiğçe, suratlarına tokadı indirmediğçe, akılları başlarına gelmez! Bunun için kendimizi toparlayıp çalışmamız gerekir... Yoksa yaya kalırız ” der.

15. tabloda Hamet ile Mişel vardır. Hamet, yabancıların aslında neyin peşinde olduklarını bilmez. Bunu sormasına karşın Mişel ona, senin yanındayız ya neyi öğrenmek istiyorsun, der.

16. tabloda Mişel ve Hamet’le beraber çocuklar vardır. Çocuklardan rahatsız olan Hamet, onları kovmak ister, fakat çocuklar burasının kendilerine ait olduğunu söyler.

17. tabloda da yine Hamet’le Mişel vardır. Mişel, Hamet’e gerektiğinde kullanması için bir silah vererek söylediklerini acele yapması gerektiğini ihtar eder. Hamet, Mişel’den yine para dilenir. Bir miktar parayı Hamet’e veren Mişel, ona, işi bitirdikten sonra daha çok vereceklerini söyleyerek sahneyi terk eder.

18. tabloda Hamet tek başına sahnededir. Bir müd-

det cebindeki paralara güvenerek neler yapabileceğini, Erdem’i Nazlı’dan nasıl ayırabileceğinin planlarını kurar, çıkar yol bulamayınca sahneyi terk ederek evine gider.

19. tabloda şekerçi vardır. 20. tabloda, şekerçi ile birlikte Hırsız ve Şirzad görünür. Şirzad, evindeki hırsızı kovalayarak dışarı çıkar. Oradaki şekerçiye de laf atarak sahnedan çıkar. 21. tabloda da yine şekerçi Şirzad ile alay ederek şekerlerini satar. Bu sahneyle oyunun ikinci perdesi de bitmiş olur.

Oyunun son perdesi açıldığında aynı dekor vardır fakat saat öğleden sonra 15.00 civarıdır. Oyunun 22. tablosunda Şirzad ile Mişel vardır. Coni’nin neden gelmediğini soran Şirzad, onun hasta olduğunu öğrenince üzülür. Birlikte iki müttefik gibi sohbet ederek yürürler. Bu esnada 23. tabloda Hamet ve Coni vardır. Hamet ve Coni, diğerlerinin de sokakta olduğundan habersizdirler. Hamet, Coni’ye yardımlarından dolayı teşekkür ederken Mişel’in neden gelmediğini sorar. Coni, Mişel’in hasta olduğu için gelemediğini söyler. Bu arada yürürlerken Şirzad ve Mişel’in de burada olduğunu görürler. Şirzad, Mişel’e “Hani Coni rahatsızdı?” diye sorar. Hamet de Coni’ye, alaylı bir şekilde aynı soruyu sorar. Şirzad, Coni ve Mişel’e:

“Hani bu bölgede senden başka dostumuz yoktur, diyordunuz!... Biz yalnız seni tanırız ve bu bölgede senden başkasına güvenmiyoruz!... Hatta sen Coni, (sesini yükseltir) Coni işlerimi daha kolay halletmek Nazlı’yı elde etmek için bana tabanca verdin. (tabancayı belinden çıkarır.) Gerekirse bu iş için kullanırsın dedin. Demedin mi? ” der. Burada bütün taraflar şok halinde gerçeğin bir anda tüm çıplaklığıyla ortaya çıktığına şahit olur. Tabancasını çıkaran Hamet de kendisine vaat edilenlerin aslında başkalarına da vaat edildiğini anlamıştır. Mişel ve Coni bir müddet bocaladıktan sonra Coni, asil niyetlerinin Nazlı’nın ailesine ait olan değerli toprakları elde etmek ve buraları değerlendirmek olduğunu, bu yüzden bu oyunlara baş vurduklarını itiraf eder. Bu esnada Nazlı da dışarı çıkar.

24. tabloda Nazlı ve bir önceki tablodakiler görünür. Nazlı, durumu öğrenmek isterken oradakiler, herkes kendi açısından Nazlı’yı paylaşma kavgasına tutuşur. Bu kargaşaya sahnesinin içinden Nazlı:

“Bu ne kepezelik, bu ne rezillik. Boşuna yormayın kendinizi. Ben birini bekliyorum, ömür boyu da hep onu beklerim. Mutlaka şafak sökecek. İşte o şafağın parıltılı nuruyla Erdem’ime kavuşacağım... Ben şafağın sökülmesini bekliyorum. (Bağırarak) şimdi defolun, defolun, bizim mahalleden defolun...” der. Bu, oyunun son sözleridir.

Yirminci yüzyılın başından beri Irak toprakları, belli aktörler ve onların yemlediği bir takım yerel unsurlarca rahatından edilmiştir. Bunun nedeninin

bu toprakların üstü ve altındaki maddi değerler olduğunu bilmeyen yoktur. Kemal Beyatlı'nın Şafağa Doğru adlı tiyatro eserinde Coni ve Mişel ile temsil edilen, çok uzaklardan gelen yabancı güçler, Irak topraklarında bir şekilde hayatını devam ettiren halkların içine dalarak sürekli farklılaştırmalarla kendilerine taraflar bulmuşlar ve birbiriyle mücadele etmek zorunda bıraktıkları bu tarafların gözleri önünde, toprağın üstü ve altındaki maddi değerleri hortumlamaya başlamışlardır. Ellerinden alınan değerleriyle ilgilenmeyen yerli halklar, daha çok yeni edindikleri düşman komşularını yok etmeye çalışmışlar, karınlarını da komşusunu yok etmek için aldıkları silahlar karşılığında asıl düşmandan doyurmuşlardır. Batı dünyasının iyi bir ezberle uyguladığı bu yöntem, petrolün en yoğun olarak bulunduğu Türk bölgelerinde kullanılmıştır. Bunun sonucunda bugün dünyanın en hareketli bölgelerinden biri olan Irak topraklarında Türk nüfusunun hak sahipliği bile tartışılır konuma gelmiştir.

Özellikle toprağın altındaki maddi değerlerle ilgilenen akıllı aktörler için ilk ve en zor düşman aslında bu bölgedeki Türk yoğunluğudur. Bunun nedeni de bu milletin özellikleri ile ilgilidir.

Yalnızca siyasi olarak değil, moral olarak da Türkler, bölgedeki diğer unsurlardan daha güçlüdür. Bu bölgedeki Türklerin toprağı millileştirmek için yüzyıllarca işlediği de gerçektir. Ülkelerini benimseyen Türkler, tüm çıkar hesaplarının dışında coğrafyalarıyla aynileşmişler, toprağı vatan, vatani yâr bilmişlerdir. Bunun sonucunda bu bölgedeki Türklerin pek çoğunun yaşadığı yerin ismiyle anıldığı bilinir. Toprağı millileştirmek yalnızca orayı işgal ederek olmaz, bunun için medeniyet meydana getirmek gerekir ki bu bölgede bunun en güçlü temsilcisi Türklerdir. Kültürel zenginlik açısından bugün kendini en iyi ifade edebilecek topluluk da yine Türklerdir. Buradaki Türklerin kültürel birikimi, bütün yok edici ve sindirici faaliyetlere karşı ortadadır. Yüzlerce yıllık edebiyat ve sanat geleneği de bu bölgedeki Türklerin ilk ve en zor düşman olarak algılanmasında önemli etkenlerden biridir.

Irak içinde ve dışında Türklerin bu yapısından dolayı düşmanı her zaman çok olmuştur. Türkler, buldukları bölgelerde sayısız sıkıntılar atlatmış, pek çok ihanetleri yaşamış, sürgünler, sindirme politikaları görmüşler, çok kere katliamlara maruz kalmışlardır. Fakat, devlet gelenekleri, medenî yapıları, efendi yaratılışları, hiçbir zaman ihanete bulaşmamış temiz geçmişleri, her şeyden önemlisi aydın duruşları ve kimlikleriyle yaşamayı bilmişlerdir. Bütün zorluklara rağmen dünya medeniyetler tarihine adını yazdırmış Türklüğün bu

bölgesi, cetlerinden aldığı sarsılmaz güçle istila orduları ve yerel işbirlikçilerle mücadelesine devam etmektedir. Zira bütün dünya Türklüğü gibi onlar da şafağın er geç doğacağını farkındadırlar. Kemal Beyatlı'nın söz konusu edilen bu çağdaş eserinden bu mesajları çıkarmak mümkündür.

Kemal Beyatlı'nın bu eserinde başını Amerika'nın çektiği işgal güçlerinin Irak topraklarında konuşlanması süreci anlatılmaktadır. Eserde de görüldüğü gibi işgalciler, kendilerine yerel işbirlikçileri kazanmak suretiyle bölgeye yerleşmeye çalışmaktadır. Yerel işbirlikçiler, uzun vadeli çıkarlarını düşünmeksizin kısa vadede kendilerine yarayacağını düşündükleri küçük hesaplar yaparak büyük güçlere kendilerini teslim etmişler ve bu teslim oluşla aslında huzurlarını da kaybetmişlerdir.

İki kutuplu olan dünyanın Batı tarafı, bu uygulamada istediğini alarak yaşamaktayken Doğu, kendi yalnızlığına ve parçalanmışlığına devam etmektedir. Batı'nın bu mücadeledeki yöntemleri, Thomas More'un Utopia adlı kitabında söylediklerini düşündürmektedir. Hem Batı'nın bu yöntemleri hem de Irak'ın bugün içinde bulunduğu durumu anlamak için Utopia'ya bakmak ilgi çekici sonuçlar doğuracaktır:

“Savaş ilan edildiğinde, Utopia'lılar görevlendirdikleri özel ajanlar, düşman ülkedeki uğrak yerlere çok sayıda ilan yapıştırır [...] Bu ilanlarda düşman kralı öldürene büyük ödüllere vaat edilir. Listede yer alan diğer insanların başına ise kralinkine oranla daha az olsa da yüklü miktarda para ödülü konur [...] Sonuç olarak Utopia'lıların düşmanları kısa süre içinde başta birbirlerinden olmak üzere herkesten şüphe etmeye başlar ve bu tehlikeli durum bir panik havası yaratır [...] Utopia'lılar verdikleri sözü tutarken de parayı eşirgemez [...] Onları sadece altına boğmakla kalmazlar, aynı zamanda dost ülkelerin topraklarındaki oldukça güvenli bölgelerde onlara mal mülk temin ederler [...] Savaşlarda dostlarına yardım sözü verdiklerinde bol bol para gönderirken, yurttaşlarını savaşa göndermek konusunda aynı cömertliği göstermezler [...] Kendi ülkelerindeki hazinelerin yanı sıra, ülke dışında da çok fazla kaynağa sahiptirler. Daha önce de söylediğim gibi birçok halkın onlara borcu vardır...”

Utopia, tümüyle okunduğunda, Irak'ın, bizim de üzerinde düşündüğümüz, son seksen yılına ait gelişmeleri farklı bir açıdan düşündürmektedir.

Önümüzdeki sayıda Kemal Beyatlı'nın, Kerkük Seni Yazdım adlı romanı üzerinde durulacaktır.)